

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG met het oog op de vereenvoudiging, modernisering en harmonisering van de ter zake van de facturering geldende voorwaarden op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde

(2001/C 96 E/07)

COM(2000) 650 def. — 2000/0289(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 17 november 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De thans ter zake van de facturering geldende voorwaarden, zoals geformuleerd in artikel 22, lid 3, in de versie van artikel 28 nonies, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/17/EG ⁽²⁾, zijn betrekkelijk gering in aantal, zodat het aan de lidstaten wordt overgelaten de essentiële voorwaarden vast te stellen. Voorts houden de huidige voorwaarden onvoldoende rekening met de ontwikkeling van de nieuwe technologie en factureringmethoden.

(2) In het verslag van de Commissie over de resultaten van de tweede fase van het SLIM-initiatief ⁽³⁾ (Simpler Legislation for the Internal Market, eenvoudiger regelgeving voor de interne markt) wordt aanbevolen na te gaan welke verplichte vermeldingen op BTW-gebied een factuur moet omvatten en welke juridische en technische eisen moeten worden gesteld aan elektronische facturering.

(3) In de conclusies van de Ecofin-Raad van juni 1998 is onderstreept dat de ontwikkeling van de elektronische handel de totstandbrenging van een juridisch kader voor elektronische facturering vereist waarbij de controlemogelijkheden van de belastingadministraties behouden blijven.

(4) Voor een goede werking van de interne markt is het derhalve noodzakelijk dat er op communautair vlak een geharmoniseerde lijst wordt vastgesteld van verplichte vermeldingen op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde die een factuur moet bevatten en dat er een aantal

gemeenschappelijke voorwaarden wordt vastgesteld voor elektronische facturering, elektronische opslag van de facturen en eigenhandige facturering en uitbesteding van de factureringwerkzaamheden. De authenticiteit van de herkomst van deze elektronische facturen moet worden gewaarborgd door middel van een geavanceerde elektronische handtekening in de zin van artikel 2, lid 2, van Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen ⁽⁴⁾.

(5) Voorts moet worden bepaald dat de lidstaten niet langer van hun exploitanten mogen verlangen dat zij op papier opgestelde facturen of een papieren overzicht hiervan sturen, wanneer deze exploitanten deze facturen langs elektronische weg verzenden.

(6) Ten slotte dienen ten aanzien van de opslag van de facturen de voorwaarden van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽⁵⁾, in acht te worden genomen.

(7) Bijgevolg moet Richtlijn 77/388/EEG worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 28 nonies van Richtlijn 77/388/EEG wordt artikel 22 als volgt gewijzigd:

1) lid 3 komt als volgt te luiden:

„3. a) Iedere belastingplichtige moet ervoor zorgen dat door hemzelf of door een derde, in zijn naam en voor zijn rekening, een factuur of een als zodanig dienstdoend document wordt uitgereikt voor door hem voor een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon verrichte leveringen van goederen of verrichte diensten. Iedere belastingplichtige moet er tevens op toezien dat door hemzelf of door een derde, in zijn naam en voor zijn rekening, een factuur of een als zodanig dienstdoend document wordt uitgereikt voor de in artikel 28 ter, deel B, lid 1, bedoelde goederenleveringen en de onder artikel 28 quarter, deel A, vallende goederenleveringen.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 84 van 5.4.2000, blz. 24.

⁽³⁾ COM(97) 618 def. van 24.11.1997.

⁽⁴⁾ PB L 13 van 19.1.2000, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

Elke belastingplichtige moet er bovendien voor zorgen dat door hemzelf of door een derde, in zijn naam en voor zijn rekening, een factuur wordt uitgereikt voor vooruitbetalingen die aan hem worden gedaan alvorens een in de eerste alinea bedoelde levering van goederen wordt verricht en voor vooruitbetalingen die aan hem door een andere belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon worden gedaan alvorens een bepaalde dienst wordt verricht.

Iedere credit- of debetnota geldt als factuur en moet aan dezelfde voorwaarden voldoen.

Er mogen periodieke facturen worden opgemaakt, mits de betrokken periode niet langer duurt dan een maand.

Een derde of de opdrachtgever van een belastingplichtige mag namens laatstgenoemde facturen opmaken, mits dat van tevoren uitdrukkelijk is overeengekomen in een akkoord tussen beide partijen, waarop zij zich op verzoek van de belastingadministratie kunnen beroepen en op voorwaarde dat iedere factuur het voorwerp uitmaakt van een procedure van uitdrukkelijke of stilzwijgende aanvaarding door de belastingplichtige die de handeling verricht.

Mits de Commissie op voorhand wordt ingelicht, mogen de lidstaten ten aanzien van belastingplichtigen die op hun grondgebied handelingen verrichten andere voorwaarden vaststellen betreffende de uitreiking — in hun naam en voor hun rekening — van facturen door hun opdrachtgevers. Deze voorwaarden moeten in ieder geval altijd dezelfde zijn, ongeacht de vestigingsplaats van de opdrachtgever.

Mits de Commissie op voorhand wordt ingelicht, mogen bovendien aanvullende voorwaarden worden vastgesteld wanneer de derde of de opdrachtgever die de facturen uitreikt in naam en voor rekening van de belastingplichtige, is gevestigd in een land waarmee niet een vergelijkbare regeling inzake wederzijdse bijstand zoals binnen de Gemeenschap bestaat, is overeengekomen.

b) Onverminderd de bijzondere bepalingen van deze richtlijn moeten de overeenkomstig punt a) uitgereikte facturen voor BTW-doeleinden slechts de volgende vermeldingen bevatten:

- de datum van uitreiking;
- een specifiek nummer;
- in voorkomend geval het in lid 1, onder c), bedoelde BTW-identificatienummer van de belastingplichtige en zijn opdrachtgever;

- de naam en het volledige adres van de belastingplichtige en zijn opdrachtgever;
- een beschrijving van de goederen of de diensten;
- de hoeveelheid geleverde goederen of, indien noodzakelijk, de omvang van de verrichte diensten;
- de datum waarop de goederen zijn geleverd of de diensten zijn verricht;
- de plaats waar de goederen zijn geleverd of de diensten zijn verricht;
- de maatstaf van heffing voor elk tarief;
- het toe te passen tarief;
- het te betalen BTW-bedrag;
- het te betalen totaalbedrag;
- in geval van een vrijstelling, een verwijzing naar de bepaling in deze richtlijn die deze vrijstelling rechtvaardigt;
- in geval van de levering van nieuwe vervoermiddelen, de in artikel 28 bis, lid 2, opgesomde gegevens;
- wanneer het winstmargestelsel wordt gehanteerd, een verwijzing naar artikel 26 of 26 bis;
- wanneer de bepalingen artikel 28 quarter, deel E, punt 3, van toepassing zijn, een uitdrukkelijke verwijzing naar deze bepalingen en het BTW-identificatienummer waaronder de belastingplichtige de intracommunautaire verwerving en de hierop volgende levering van de goederen heeft verricht en het BTW-identificatienummer van de ontvanger van deze goederen.

Mits de Commissie op voorhand wordt ingelicht, kunnen de lidstaten echter in door hen te bepalen gevallen vaststellen dat bepaalde, in de eerste alinea genoemde verplichte vermeldingen niet hoeven voor te komen in facturen met een gering bedrag.

Zij aanvaarden dat bij reeksen facturen die gelijktijdig naar dezelfde geadresseerde worden verzonden, de voor de verschillende facturen gelijke vermeldingen slechts één keer hoeven te worden aangebracht.

Onverminderd het onder c) bepaalde, stellen de lidstaten geen voorwaarden met betrekking tot de ondertekening van de facturen.

Zij aanvaarden dat in een factuur bedragen in willekeurig welke munteenheid kunnen voorkomen, mits het te betalen BTW-bedrag in de nationale munteenheid is omgerekend.

Mits de Commissie op voorhand wordt ingelicht, mogen zij aanvullende voorwaarden vaststellen met betrekking tot de taal die moet worden gebruikt bij de opstelling van facturen door of voor rekening van de op hun grondgebied handelingen verrichtende belastingplichtigen.

- c) De overeenkomstig punt a) uitgereikte facturen mogen zowel op papier als, op voorwaarde dat de geadresseerde voorafgaand aan het afsluiten van de transactie werd geïnformeerd, elektronisch worden verzonden.

Bij elektronisch verzonden facturen moeten de authenticiteit van de herkomst en de integriteit van de inhoud ervan worden gewaarborgd door middel van een geavanceerde elektronische handtekening in de zin van artikel 2, lid 2, van Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

De lidstaten mogen de belastingplichtigen die op hun grondgebied handelingen verrichten geen andere verplichtingen of formaliteiten opleggen wanneer deze een systeem hanteren waarbij facturen elektronisch worden verzonden. Wel mogen zij tot en met 31 december 2005 bepalen dat de gebruikmaking van dit systeem een voorafgaande kennisgeving zonder schorsende werking vereist. Zij brengen de Commissie ervan op de hoogte wanneer zij deze kennisgeving niet langer verplicht stellen.

Mits de Commissie op voorhand wordt ingelicht, mogen aanvullende voorwaarden worden vastgesteld wanneer de uitreiking van facturen door belastingplichtigen die op hun grondgebied handelingen verrichten, geschiedt vanuit een land waarmee niet een vergelijkbare regeling inzake wederzijdse bijstand zoals binnen de Gemeenschap bestaat, is overeengekomen.

- d) Iedere belastingplichtige moet erop toezien dat de door hemzelf of door een derde, in zijn naam en voor zijn rekening, uitgereikte facturen en de door hemzelf ontvangen facturen worden opgeslagen.

De lidstaten bepalen gedurende welke periode deze opslagplicht geldt voor de op hun grondgebied handelingen verrichtende belastingplichtigen en stellen de Commissie hiervan in kennis.

De opslag kan op iedere plaats en op iedere gegevensdrager geschieden, op voorwaarde dat de belastingplichtige te allen tijde onmiddellijk toegang heeft tot de aldus opgeslagen informatie en dat de integriteit van de gegevens en hun leesbaarheid is gewaar-

borgd gedurende de volledige opslagperiode. Elke elektronisch verzonden factuur moet bovendien elektronisch worden opgeslagen, te zamen met de aan de factuur verbonden geavanceerde elektronische handtekening.

Mits de Commissie op voorhand wordt ingelicht, mogen de lidstaten aanvullende voorwaarden vaststellen betreffende de opslag door op hun grondgebied handelingen verrichtende belastingplichtigen van facturen in een land waarmee niet een vergelijkbare regeling inzake wederzijdse bijstand zoals binnen de Gemeenschap bestaat, is overeengekomen.

- e) Voor de toepassing van de punten c) en d) wordt onder het „elektronisch” verzenden en opslaan van een factuur verstaan de verzending en opslag via elektronische apparatuur voor de verwerking (met inbegrip van digitale compressie) en de opslag van gegevens, waarbij gebruik wordt gemaakt van draden, radio, optische middelen of andere elektromagnetische middelen.

⁽¹⁾ PB L 13 van 19.1.2000, blz. 12.”

- 2) Aan lid 8 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De in de eerste alinea geregelde mogelijkheid mag niet worden benut om bijkomende verplichtingen naast de in lid 3 genoemde verplichtingen voor te schrijven.”

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 2001 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.